

EEN MOORDVERHAAL

(Audience with Murder)

Een thriller in twee bedrijven

door

**ROGER LEACH
&
COLIN WAKEFIELD**

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN MOORDVERHAAL – AUDIENCE WITH MURDER** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROGER LEACH & COLIN WAKEFIELD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2004 by ROGER LEACH & COLIN WAKEFIELD
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES

GEORGE (55) Acteur, *speelt* GERALD, ALAN *en* VERNON

SALLY (55) Actrice, *speelt* SUE *en* VIVIENNE

KIM (25) Actrice, *speelt* HANNAH, KELLY *en* SIMONE

CHARLES (25) Acteur, *speelt* SEBASTIAN, DEAN, MCTAVISH *en* MATT

DECOR:

De woonkamer van ALAN en SUE

TIJD:

Het heden

EERSTE BEDRIJF

ALAN (47) en zijn vrouw SUE (40) hebben in hun woonkamer met KELLY (25) en DEAN (24) een leesrepetitie van de thriller **HET STUK, DAT IS DE VAL**, die geschreven is door SUE. ALAN leest de rol van GERALD. KELLY, de vriendin van SUE, leest de rol van HANNAH. Het personage dat DEAN speelt (SEBASTIAN) komt pas later op. Het is ongeveer 8 uur 's avonds.

HET STUK, DAT IS DE VAL **Eerste Bedrijf, Eerste Scène**

GERALD (60), een chirurg, geniet van een rustig avondje thuis met HANNAH (25), een particulier verpleegster. Ze maken een fles wijn leeg na een heerlijk diner. Het is ongeveer 9 uur 's avonds.

We gaan kijken naar de lezing van het toneelstuk **HET STUK, DAT IS DE VAL**, dat ongeveer 20 minuten aan de gang is.

HANNAH: Hij was een allerliefste oude man, echt waar. Maar hij kon de trap niet meer op, begrijp je, niet tot helemaal naar boven. Dus we moesten een kamer beneden voor hem klaarmaken. Het probleem was dat de enig beschikbare ruimte die kleine bijkeuken was. Nauwelijks meer dan een kast eigenlijk. Waar de zwabbers, bezems, emmers en zo altijd stonden. Er was nauwelijks ruimte genoeg om je kont te keren, laat staan om iemand van 97 jaar verplegen. Die lieverd! Maar hij vond het niet erg. Hij was beneden, waar het allemaal gebeurde. Maar iedere keer als ik er naar binnen ging, kreeg ik de slappe lach. Weet je, hij heette meneer Bezem. Albert Bezem. Bracht zijn laatste dagen door in een bezemkast! Ik lag dubbel! (*GERALD lacht*) Het is fijn je te horen lachen, Gerald.

GERALD: Bezemkast! O, jee! (*HANNAH lacht*) Ik lust nog wel wat. (*GERALD schenkt zichzelf nog eens bij*)

(*ALAN staat op en schenkt een glas voor zichzelf in*)

ALAN: Iemand anders ook?

DEAN: (*houdt zijn glas op*) Graag, meneer Downing.

ALAN: Kijk, ik heb het je toch gezegd – ik heet Alan. We hebben net samen in een stuk gespeeld, verdorie nog aan toe. (*ALAN vult het glas van DEAN*)

DEAN: Sorry, Alan.

ALAN: Kelly?

KELLY: Ach ja, waarom niet? Graag, Alan. (ALAN vult het glas van KELLY bij)

ALAN: (tegen SUE) Schat?

SUE: Kunnen we niet gewoon doorgaan?

ALAN: Sorry, sorry. (pauze) Waar was ik?

SUE: "Ik lust nog wel wat."

ALAN: (vindt zijn tekst in het manuscript) O, ja...

GERALD: Schat?

HANNAH: Voor mij niet meer, Gerald, bedankt.

GERALD: Bezemkast!

HANNAH: Ik heb het zo getroffen met mijn patiënten. Ik heb een paar chagrijnige oude mopperpotten gehad, maar over het algemeen waren het schatten van mensen.

GERALD: Dat ligt aan jezelf, schattebout. Sylvia was niet bepaald een makkelijke vrouw.

HANNAH: Ik vond haar allerliefst. Als ik er aan denk hoe ze heeft geleden. Vooral die paar laatste weken.

GERALD: Ik had het nooit kunnen volhouden zonder jou, Hannah.

HANNAH: Je had het wel gered. Er zijn veel mensen die er aan kapot gaan. Ik heb ze gezien. Maar ik wist dat het met jou wel goed kwam.

GERALD: Sylvia aanbad je.

HANNAH: Ze was een heel bijzondere vrouw.

GERALD: Ik voel me dubbel gezegend.

HANNAH: Dus, wanneer ga je het aan Sebastian vertellen?

GERALD: Maak je over Sebastian geen zorgen.

HANNAH: Gerald, we moeten het hem vertellen.

GERALD: Alles op zijn tijd. Het is mijn zoon. Dus ik beslis.

HANNAH: Ik bedoel, we hoeven geen haast te maken met hem over ons te vertellen, maar we kunnen hem niet het overlijden van zijn eigen moeder niet vertellen.

GERALD: Kijk, ik dacht dat ik duidelijk was geweest. Jij kent hem niet, ik wel.

HANNAH: Ik heb hem door de telefoon gesproken.

GERALD: Het is een gevoelige jongen.

HANNAH: Je doet net alsof hij tien is.

GERALD: Hij zal het niet kunnen bolwerken. Ik vertel het hem wel na zijn examens.

HANNAH: Wat moet ik dan zeggen als hij weer opbelt?

GERALD: Net als wat je hem de vorige keer verteld hebt. Zeg maar dat ze slaapt. Wat dan ook. Het maakt mij niet uit.

HANNAH: Ik vind het heel verkeerd.

GERALD: Hannah. Lieve!ing. Familiezaken. Hou er nu maar over op.

HANNAH: Het is niet aardig, Gerald.

GERALD: *(scherp)* Hannah!

HANNAH: *(een pauze)* Als hij nu gewoon op komt dagen?

GERALD: Hij komt niet “gewoon opdagen”. Hij zit voor zijn examen.

HANNAH: Nou en?

GERALD: In Noorwegen. *(de deurbel)*

SUE: Ding dong!

ALAN: Godsamme!

SUE: *(scherp)* Alan!

ALAN: Ik bedoel, dat lijkt me nog al duidelijk. Niet soms?

(SEBASTIAN (21), de zoon van GERALD en SYLVIA, komt op. Hij is lang, slank en op een wat weke manier knap. SEBASTIAN is student farmacie, studeert in Noorwegen en weet niet dat zijn moeder onlangs is overleden)

SUE: Sebastian, 21, komt op—

ALAN: “Hij komt niet ‘gewoon opdagen’.” Ding dong! Sebastian komt op!

SUE: *(met de lippen opeen gedrukt. Dringt aan)* Sebastian, 21, de zoon van Gerald en Sylvia, komt op. Hij is lang, slank—

ALAN: Slank!

SUE: Lang, slank en op een wat weke manier knap. Sebastian is student farmacie, studeert in Noorwegen en weet niet dat zijn moeder onlangs is overleden.

ALAN: Dat weten we al.

KELLY: Nog niet alles.

SUE: Dat is een toneelaanwijzing, Alan.

SEBASTIAN: Hallo, vader.

ALAN: Wat een toneelaanwijzing!

SUE: Kunnen we mijn stuk verder lezen? Als je het niet erg vindt?

SEBASTIAN: Hallo, vader.

GERALD: Sebastian!

SEBASTIAN: Hoe is het met moeder?

ALAN: En hoe komt het dat hij de deur al door is meteen nadat we de deurbel horen?

KELLY: Alan—

ALAN: Sebastian, 21, komt op. Een lange, slanke goochelaar die zich gespecialiseerd heeft in het plotseling verschijnen in godsgruwelijke thrillers.

SUE: Het is nog maar een kladversie.

ALAN: Vertel me wat nieuws!

SEBASTIAN: Hoe is het met moeder?

GERALD: Dood!

ALAN: *(barst in een schaterlach uit)* Ha!

HANNAH: Gerald! Hoe kun je zoiets zeggen?

ALAN: Ha, ha, ha!

SUE: Alan, ik waarschuw je.

ALAN: Oké, oké, Ik zal braaf zijn. Dat beloof ik.

SEBASTIAN: Dood? Maar hoe...?

GERALD: Ze was terminaal ziek, Sebastian.

SEBASTIAN: Wanneer is het gebeurd?

GERALD: Woensdag—

SEBASTIAN: *(kan zijn oren niet geloven)* Drie dagen geleden?

GERALD: —vorige week.

SEBASTIAN: Tien dagen? Toen heb ik haar voor het laatst gesproken.

GERALD: O ja? Nou ja, ieder nadeel heb...

HANNAH: Gerald!

GERALD: Bemoei je er niet mee.

SEBASTIAN: Wanneer was de begrafenis?

GERALD: Eergisteren.

HANNAH: Het spijt me heel erg, Sebastian.

SEBASTIAN: *(een pauze)* Word ik nog voorgesteld, of zo?

GERALD: Dit is juffrouw Vrijlijf.

(ALAN schudt ongelovig zijn hoofd)

SEBASTIAN: Mijn moeder heeft... had... u heel hoog zitten, juffrouw Vrijlijf.

ALAN: *(tegen SUE)* Je gaat haar toch niet echt Vrijlijf noemen?

KELLY/SUE: Sst!

HANNAH: Hannah. Noem me alsjeblieft Hannah. We hebben elkaar door de telefoon gesproken.

SEBASTIAN: Ja. *(tegen GERALD)* Niet te geloven dat je dat voor me verborgen gehouden hebt.

GERALD: Jij zat voor je examen. We wilden je niet van streek maken.

HANNAH: We?

SEBASTIAN: En moeder dan? Is het niet bij je opgekomen dat zij me misschien nog een keer gezien had willen hebben?

GERALD: Ze leek zich er niet druk om te maken.

HANNAH: Dat is niet waar, Gerald.

GERALD: Je hebt met haar gesproken op de dag dat ze stierf. Liet ze op enigerlei wijze merken dat het haar vurige wens was jou aan haar bed te zien?

SEBASTIAN: Je wilde gewoon niet dat ik je voor de voeten liep. Je bent altijd jaloers geweest op de innige band die ik met moeder had. Daarom heb je me ook naar die vreselijke kostschool gestuurd toen ik nog maar acht was.

GERALD: Het was hoog tijd dat je op eigen benen leerde staan.

SEBASTIAN: Het heeft haar hart bijna gebroken.

GERALD: Dat bewijst mijn punt. Ze maakte een echt moederskindje van je.

SEBASTIAN: Het was jouw manier om ons van elkaar te scheiden.

GERALD: Onzin!

SEBASTIAN: *(tegen HANNAH)* Wist je dat ze een uitstekend rechtsgeleerde was?

HANNAH: Nee, ik—

SEBASTIAN: Ze had een topbaan als commercieel jurist voordat ze met deze klootzak trouwde. Hij dwong haar het op te geven toen ik geboren was en hij stond haar nooit toe weer aan het werk te gaan.

GERALD: Ze hoefde niet te werken.

SEBASTIAN: Je wilde niet dat ze werkte. Als ze de hele dag thuis was kon je haar naar believen koeioneren en kleineren.

ALAN: *(staat op om meer wijn in te schenken)* God, dit is hoogdravend!

KELLY: Het is goed.

ALAN: Die toespraken zijn te lang.

KELLY: Toespraken?

ALAN: Het is een familieruzie, god nog aan toe. Waar is het afkappen en onderbreken! Het zou eigenlijk wat levendiger moeten worden na de opkomst van Sebastian. Het enige dat hij doet is maar door blijven leuteren.

KELLY: Net als iemand anders wiens naam ik niet zal noemen.

ALAN: Wat?

KELLY: Kijk, ik was hier uitgenodigd om het toneelstuk van Sue te lezen, niet om naar die gewichtige onzin van jou te luisteren.

ALAN: Het is misschien een nieuwtje voor jou, maar mijn vrouw heeft me uitgenodigd dit meesterwerkje theatermagie volgend jaar voor de Prestige Spelers te regisseren.

SUE: En die uitnodiging wordt weer ingetrokken, Alan, als je nu je mond niet houdt.

ALAN: (*grootmoedig*) Goed dan. Ga door.

SUE: Dank je. (*even pauze*) Dean?

DEAN: O, ik ben. Sorry.

SEBASTIAN: Als ze de hele dag thuis was kon je haar naar believen koeioneren en kleineren. Net zoals je mij altijd kleinerde.

GERALD: Ik hoef hier niet naar die rotzooi zitten luisteren.

ALAN: Ha! Da's een goeie, Susan!

DEAN/KELLY/SUE: Sst!

SEBASTIAN: Ik kon nooit ook maar iets goed doen, nietwaar? (*tegen HANNAH*) Weet je wat hij tegen me zei op de dag dat ik hem vertelde dat ik farmacie wilde studeren? Hij zei: "Een zoon van mij wordt geen verdomde apotheker." Nou, sorry vader, dat ik geen sterrennatuurkundige geworden ben. Mijn cijfers waren niet hoog genoeg.

ALAN: Waar heb je die schrijfcursus ook alweer gedaan, schat?

DEAN: Niet happen, mevrouw Downing.

SUE: Dat weet je blijksems goed, schat. Ik heb de avondlessen gevolgd aan de Literaire Vakschool.

ALAN: Ik hoop dat je je geld teruggevraagd hebt.

KELLY: Alan!

ALAN: Ze hebben je duidelijk geen moer geleerd.

SUE: Schrijf over dingen die je kent. Dat was hun advies.

ALAN: Is sterrennatuurkunde soms een hobby van je?

KELLY: Kunnen we niet gewoon doorgaan?

ALAN: Vooruit dan maar.

SEBASTIAN: Wist je dat hij me in mijn kamer opsloot om me tot studeren te dwingen?

ALAN: (*staat opeens op*) O, ik snap het!

SEBASTIAN: Hij heeft me zelfs een keer een pak rammel gegeven omdat ik gezakt was voor een examen.

ALAN: Ik ben het, hè?

SUE: Hoe kom je daar nu weer bij?

ALAN: Ik ben Gerald! Wat zijn we weer ontzettend subtiel. En jij – laat me raden – jij moet Sylvia zijn. Het veel verdragende, talentvolle, volmaakte huisvrouwkje. Je moest eens een keer in de spiegel kijken, liefje. Jullie zijn allebei oerstom, dat hebben jullie volgens mij gemeen. En zo zie je mij, hè? Als overspelige echtgenoot en gewelddadige vader. Het verbaast me dat je er geen dode dochter in gestopt heb toen je er mee bezig was.

KELLY: (*gechoqueerd*) Alan!

SUE: Vuile schoft!

ALAN: Of staat ons die verrassing nog te wachten?

SUE: Vieze, vuile schoft!

DEAN: (*staat op*) Kijk, ik denk dat ik maar beter—

ALAN: Blijf waar je bent.

SUE: Dean, niet weggaan. Het is al goed.

ALAN: Je hebt die arme jongen helemaal in de war gemaakt. Welke dode dochter, vraagt hij zichzelf af.

KELLY: Alan, hou op.

ALAN: Zij weet er van af, uiteraard. Twee handen op één buik, die twee. Ik heb me op een gegeven moment zelfs afgevraagd of die twee soms iets hadden met elkaar. Je weet wel, een liefdespaar.

SUE: Doe niet zo belachelijk.

ALAN: Nee, Ik vroeg het me echt af. (*tegen DEAN*) Ze komt terug uit het ziekenhuis vol van Kelly dit, Kelly dat. Ik begon behoorlijk jaloers te worden.

SUE: Zij was de enige die een beetje aardig voor me was. Ik had iemand nodig om mee te praten.

ALAN: Je had kunnen proberen met mij te praten.

SUE: Met jou!

ALAN: Debbie was ook mijn dochter, weet je. (*SUE schenkt nog een glas wijn voor zichzelf in*)

SUE: Jij hebt haar de dood in gedreven, Alan.

ALAN: Neem er nog eentje, schat. Word dronken en zorg dat we ons allemaal dood voor je generen, waarom niet?

SUE: Jij hebt het arme kind het graf in gejaagd met je sarcasme en je eeuwige gevit. Ze kon nooit iets goed bij je doen. Ze had geen enkele kans.

DEAN: Kijk—

ALAN: Ga zitten, beste jongen. Neem nog een glas. We moeten nog steeds het toneelstukje van vrouwtjelief afmaken, met in de hoofdrol Gerald, een nauwelijks vermomde versie van *moi*: een bullebak, vreemdganger en nu, neem ik aan, ook nog een kindermoordenaar.

KELLY: *(tegen DEAN – doorbreekt het sarcasme)* Debbie was de dochter van Alan en Sue. Ze heeft een overdosis genomen vlak voordat ze eindexamen moest doen.

DEAN: Jezus.

SUE: *(rustig)* Ze was zeventien jaar. *(even pauze)*

KELLY: *(staat op om weg te gaan)* Dean heeft gelijk. Ik bel je morgenochtend wel, oké?

SUE: Nee, toe, blijf nog even. Jullie allebei, ik voel me goed, echt.

KELLY: Weet je het zeker? *(SUE knikt)*

ALAN: *(begint er lol in te krijgen)* Uitstekend! Laten we dan geen tijd meer verspillen met het epos opnieuw te vertellen. Dean— jouw beurt, geloof ik. Iets over mij— pardon, Gerald— die jou in elkaar slaat omdat je gezakt bent voor een examen. *(een pauze, totdat DEAN de tekst die hij moet lezen hervonden heeft)*

SEBASTIAN: Wat ik graag wil weten, Hannah— heeft mijn moeder geleden? Op het eind, bedoel ik.

HANNAH: Ze is vrij vredig gestorven.

SEBASTIAN: Lag ze in een hospice?

HANNAH: Nee, ze is hier gestorven. Thuis. Dat wilde ze. Ik was tot het eind bij haar.

ALAN: “Tot het eind”, “Op het eind”. Je moet niet steeds dezelfde termen gebruiken. Dat is heel slordig. *(ALLEN reageren)* Sorry, sorry...

SEBASTIAN: *(tegen GERALD)* En waar was jij toen ze stierf?

HANNAH: Hij was aan het werk. Je vader heeft onder enorme druk gestaan, Sebastian. Hij had het nodig om weg te gaan. Hij is een enorme steun geweest deze laatste maanden. Voor je moeder, uiteraard. Maar ook voor mij, vooral tegen het eind.

(ALAN snuift)

SEBASTIAN: Voor jou?

HANNAH: Het was voor geen van ons makkelijk.

SEBASTIAN: Neem me niet kwalijk. Mag ik je iets vragen?

HANNAH: Natuurlijk.

SEBASTIAN: Wat doe jij hier eigenlijk? In mijn moeders huis? Ze is tien dagen geleden overleden. Jij was haar verpleegster. Het is nu bijna tien uur 's avonds. Waarom ben je hier nog?

GERALD: Hannah is een goede vriendin voor me geweest, Sebastian.

SEBASTIAN: Dat geloof ik graag.

GERALD: Wat bedoel je daarmee?

SEBASTIAN: Je slaapt met haar, hè? Je slaapt met mijn moeders verdomde kanker verpleegster. Schoft! (*SEBASTIAN begint GERALD met zijn vuisten te bewerken*)

SUE: Sebastian begint Gerald met zijn vuisten te bewerken.

HANNAH: Sebastian, voorzichtig. Je weet dat je vader een zwak hart heeft.

ALAN: Zwak hart, hè? Weer zo'n subtiele parallel. Zodat er vooral geen twijfel over blijft bestaan.

SEBASTIAN: Hoe lang is die smerige verhouding al aan de gang?

HANNAH: Het is anders dan je denkt, Sebastian.

SEBASTIAN: Hij laat er gewoonlijk geen gras over groeien.

GERALD: Sebastian, nu is het genoeg.

SEBASTIAN: Ik denk een paar dagen nadat je hier introk. Heb ik gelijk? De nachtzuster naaien als de patiënt in de kamer er naast ligt te creperen. Heb je er ooit bij stilgestaan wat een allerliefste man mijn vader moet zijn? Deze hardwerkende "enorme steun"? Deze plichtsgetrouwe, schofterige echtgenoot? Verbeeld je maar niet dat je de eerste bent. Hij heeft altijd al een oogje gehad op jonge verpleegsters. Keus genoeg in het ziekenhuis. Voor het opperhoofd der chirurgen. Hij kreeg altijd al een stijve als hij alleen maar een stukje van een verpleegstersuniform zag. Het is waar. Ik heb hem er over horen opscheppen. Moeder wist wat er aan de hand was. Ze heeft het beslist ook van jou geweten. Ik vraag me af hoe jij je daar onder voelt. Mijn moeder was een heilige.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto